Słownik wybranych pojęć i arabskich słów
występujących w Tunezji

Africa (Africa Proconsularis) – nazwa prowincji rzymskiej obejmująca tereny dzisiejszej Tunezji z głównym miastem w Kartaginie.
Allah – w religii muzułmańskiej jedyny i najwyższy Bóg, twórca świata i ludzi, według Koranu tożsamy z Bogiem Abrahama, Izaaka i Jakuba.
antar – lalka-wojownik, popularna tunezyjska pamiątka.
Baal Hamon – najważniejszy bóg Kartaginy, utożsamiany z Saturnem.
bab – drzwi, brama.
bej – pan, książę, władca danego terytorium.
bir – studnia.
bordż (bordj) – fortyfikacja.
burdż (burj)- wieża.
dar – dom, rezydencja, często używane w odniesieniu do pałacu.
dżebel (djebel) wzgórze, góra.
erg – typ pustyni w Afryce Północnej z piaszczystymi wydmami.
Fatima – najmłodsza i ukochana córka Mahometa, uważana za ideał żony i matki.
ghorfa – budynek o kształcie beczki w dawnych czasach służący jako spichlerz.
hadż (Hadj) – pielgrzymka do Mekki będąca obowiązkiem każdego muzułmanina.
Hammam (hamam) – turecka łaźnia.
hamsa – dłoń Fatimy symbolizująca pięć filarów wiary, pięciokrotną modlitwę w ciągu dnia oraz pięć świętych nocy. Jeden z popularniejszym motywów zdobniczych.
harissa – pikantna pasta na bazie papryki, pomidora, oliwy z oliwek i soli.
harquus - jest stosowany jak henna bądź używany na przemian z henną (daje kolor czarny). Harquus trzyma się na skórze kilka tygodni dłużej niż sama henna. Stosowany współcześnie do trwałego tatuażu przez kobiety Berberyjskie.
henna – proszek z rośliny henny (lawsonia) rozrobiony z wodą tradycyjnie używany jest przez kobiety do malowania rąk i nóg – daje kolor czerwony.
Ifrikija – arabska nazwa terenów dawnej rzymskiej prowincji Africa, współcześnie po arabsku oznacza Afrykę.
imam – ten, który prowadzi modlitwy w meczecie, często używane dla określenia uczonego duchownego muzułmańskiego.
kazba – muzułmańska twierdza lub obronny zespół mieszkalny.
kef – skała.
Koran – święta księga islamu, według muzułmanów został objawiony Mahometowi przez Archanioła Gabriela.
ksar – warowny spichlerz, niekiedy połączone rozrastały się w miasteczka.
Maghreb – dosł. zachód, określenie grupy krajów północno-zachodniej Afryki tworzonej. przez: Maroko, Mauretanię, Algierię, Tunezję i Libię.

Mahomet (Muhammad) – (o. 570 – 632) prorok i twórca islamu, założyciel pierwszej wspólnoty muzułmanów, która przekształciła się w teokratyczne państwo religijne.
marabut – osoba świątobliwa, mędrzec i uzdrowiciel, często tak określa się też jego grób będący celem pielgrzymek.
meczet – miejsce muzułmańskiego kultu, oznacza budynek w którym oddaje się cześć Allahowi bez względu na jego architekturę. Najczęściej arabska świątynia składa się z dziedzińca i sali modlitw.
medresa (madrasa) – teologiczna szkoła muzułmańska, często mieszcząca się przy meczecie.
medyna – stara dzielnica w mieście arabskim.
melia – tradycyjna zasłona okrywająca ciało, element stroju kobiecego w Tunezji.
menzel – społeczność lub miejsce zamieszkania.
mihrab – nisza w meczecie, wyznaczająca kierunek Mekki w którym powinni modlić się wierni.
minaret – wysoka wieża przy meczecie skąd muezin wzywa na modlitwę.
minbar (mimbar) – pulpit w meczecie skąd wygłasza się kazania podczas piątkowej modlitwy oraz uroczyste obwieszczenia.
muezin – mężczyzna wzywający wiernych pięć razy dziennie do modlitwy.
nador – wieża strażnicza.
ramadan – dziewiąty miesiąc muzułmańskiego kalendarza księżycowego, uważany za święty gdyż w tym miesiącu rozpoczęło się objawianie Koranu Mahometowi. Jest to czas postu i religijnych rozmyślań.
ribat – obronny klasztor muzułmański z murem i wieżą wartowniczą.
safsari – biała melia, częsty element stroju tunezyjskich kobiet.
sidi – pan, tytuł grzecznościowy muzułmanina zasłużonego wybitnymi zasługami lub pochodzącego z szacownego rodu.
sufizm – określenie dla mistycznych gałęzi islamu.
suk – muzułmański plac targowy, bazar, bywa też przykryty dachem.
szaszija – czerwona czapeczka z jedwabnym (zwykle czarnym) chwostem noszona przez mężczyzn.
szisza – fajka wodna.
szott (chott) – wyschnięte słone jezioro
Tanit – bogini Fenicjan, związana z kultem płodności, wraz z Baalem Hamonem patronka Kartaginy w czasach punickich.
tessery – oszlifowane na złączeniach kawałki kamieni, marmuru, szkła, ceramiki służące do układania mozaik.
turbet (turbat) – mauzoleum.
wadi (oued) – rzeka.
zawija – niewielki klasztor, ośrodek kultu religijnego, często w pobliżu grobu założyciela szkoły.